

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010468
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422010468.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. S. G. J., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/72/2022 zo dňa 09. novembra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ml. S. G. J. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/72/2022 zo dňa 09. 11. 2022 bol obžalovaný ml. S. G. J. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako pacient Psychiatrickej nemocnice G.. C. v T. si zadovážoval a prechovával za účelom ďalšej distribúcie omamné látky z rodu Cannabis, pričom,

- v presne nezistenom čase v septembri 2021 a naposledy dňa 12. 03. 2022 v Psychiatrickej nemocnici T. bezodplatne v presne nezistenom množstve a kvalite poskytol marihuanu C. A., nar. XX. XX. XXXX,

- v presne nezistenom čase od 09. 02. 2022 do 12. 03. 2022 v Psychiatrickej nemocnici T., nie menej ako 3 krát, bezodplatne v nezistenom množstve a kvalite poskytol marihuanu K. J., nar. XX. XX. XXXX,

- v presne nezistenom čase od januára 2022 do 12. 03. 2022 v Psychiatrickej nemocnici T., nie menej ako 5 krát, bezodplatne v nezistenom množstve a kvalite poskytol marihuanu C. V., nar. XX. XX. XXXX,

- v presne nezistenom čase od 02. 03. 2022 do 12. 03. 2022 v Psychiatrickej nemocnici T., nie menej ako 3 krát, bezodplatne v nezistenom množstve a kvalite poskytol marihuanu I. C., nar. XX. XX. XXXX,

- v presne nezistenom čase v priebehu mesiaca marec 2022 do 12. 03. 2022 v Psychiatrickej nemocnici T., nie menej ako 1 krát, bezodplatne v nezistenom množstve a kvalite poskytol marihuanu W. J., nar. XX. XX. XXXX,

ktorí sa v tom čase všetci nachádzali v Psychiatrickej nemocnici T. ako pacienti, pričom rastlina z rodu Cannabis je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 117 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že navrhuje, aby

krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu podľa úvahy súdu, s prípadnými obmedzeniami, ktoré mu budú uložené. Je taktiež možné v tomto prípade využiť kontrolu technickými prostriedkami. Trest, ktorý mu bol uložený, považuje za neprimerane prísny, aj s poukazom na to, že spravil vyhlásenie o vine. Nemôže súhlasiť so závermi, ktoré konštatoval prvostupňový súd, že okrem nepodmienečného trestu nie je iná možnosť pôsobenia na jeho osobu z hľadiska prevýchovy. Ďalej poukázal na to, že v priebehu jedného roka bolo v jednej jeho trestnej veci zastavené trestné stíhanie, pretože nebol pre nepríčetnosť trestne zodpovedný, pričom v tejto trestnej veci znalkyňa uviedla, že v čase inkriminovaného činu, ani v súčasnej dobe, u neho nezistila prítomnosť takej duševnej poruchy, ktorá by mala forenzný význam. Podľa jeho názoru súd nemohol z tohto vychádzať bez toho, aby vypočul znalkyňu a zároveň podrobne sa oboznámil s citovaným znaleckým posudkom spred jedného roka, kde bolo konštatované, že v čase spáchania uvedeného činu pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný. Záverom uviedol, že má záujem sa liečiť, je chorý a myslí si, že neprospeje v priebehu jeho ochorenia skutočnosť, že bude vo výkone trestu, kde rôzne negatívne vplyvy odsúdených osôb počas výkonu trestu môžu ovplyvniť jeho ďalší vývoj ako i existenciu. Mrzí ho, že sa dopustil tohto konania, čo vyznieva i z toho, že urobil vyhlásenie pred súdom a požiadal, aby bolo prihliadnuté na to, aby sa vyliečil a následne sa mohol zaradiť do života riadne pracujúceho človeka. Podstatnú rolu u neho zohráva zdravotný stav, je však presvedčený, že pre prípad liečby, ako i dodržiavanie lekárskeho príkazov, resp. zákazov, je schopný postupne sa zaradiť do diania v spoločnosti. Preto požiadal, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že podľa jeho názoru bol vo veci riadne zistený skutkový stav, avšak napádajú vhodnosť a účelnosť uloženého nepodmienečného trestu, a to s poukazom na zdravotný stav obžalovaného. Rok pred týmto skutkom bol znaleckým posudkom jeho zdravotný stav uzavretý tak, že bol nepríčetný, v tom čase bol ťažko chorý. V žiadnom prípade nechce bagatelizovať túto trestnú činnosť, ale položil si otázku, či prospeje uloženie nepodmienečného trestu takémuto obžalovanému, či naopak nie je vhodné nastaviť u neho intenzívnu liečbu, aby sa neskôr mohol zaradiť do riadneho života. Za takéhoto stavu a vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie, ako aj s poukazom na vek obžalovaného požiadal, aby bol uložený trest odňatia slobody odložený na dlhšiu skúšobnú dobu, za súčasného uloženia prísnych opatrení, ktoré bude musieť obžalovaný dodržiavať, aby si aj v budúcnosti uvedomil, že sa takéhoto konania už nemôže dopustiť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou obhajcu, že je možné uložiť obžalovanému podmienený trest. Poukázala na to, že obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin, kde je trestná sadzba vo výmere 10 až 15 rokov. Skutočnosť, že sa ku trestnej činnosti priznal, a že dovtedy mal taký život, bola zohľadnená pri ukladaní trestu, kedy mu bol tento uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Podľa jej názoru preto jedine nepodmienečný trest môže splniť svoj účel, pretože trestnej činnosti sa dopustil počas výkonu ochrannej liečby, podmienky liečby porušoval a teda nepreukázal žiadny potenciál, že je u neho možná zmena. Preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa z tohto celého poučil, a prehlásil, že už nebude v takomto ničom pokračovať, chce sa zmeniť a chce, aby bol z neho slušný občan, aby nepáchal trestnú činnosť. V minulosti asi 4 roky užíval drogy, momentálne však už asi jeden rok abstínuje.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (po jej úprave v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona), a prečo nerozhodol o podmienčnom odklade výkonu uloženého trestu. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k výške uloženého trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti, keď počas výkonu ústavného protitoxikomanického liečenia, kedy mal absolútne abstinovať od akýchkoľvek návykových látok, tieto naopak zabezpečoval a ďalej distribuoval iným pacientom psychiatrickej kliniky, ktorí tam taktiež absolvovali potrebné liečenie. Je teda evidentné, že nielen že porušoval vlastný liečebný režim, ale dopúšťal sa aj závažnej trestnej činnosti, a to voči viacerým osobám. Okresný súd tak dostatočným spôsobom prihliadol na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, poľahčujúce okolnosti, preto aj krajský súd takto uložený trest považuje za postačujúci a primeraný, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Vo vzťahu k namietanému nevypočutiu znalkyne na hlavnom pojednávaní krajský súd len poznamenáva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom okresný súd takéto vyhlásenie prijal, preto v zmysle zákona krajský súd už nie je oprávnený skúmať akékoľvek obhajobné námietky týkajúce sa výroku o vine, resp. rozsahu vykonaného dokazovania mimo výroku o treste.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného ml. S. G. J. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.